

Robert Roest (l) en Thomas Sadée bij hun kunstwerken in Galerie Allard Wildenberg Art Projects. FOTO'S STUDIO KASTERMANS/ALEXANDER MARKS

Beslist geen kinderspel

Twee zielen, een gedachte – dat lijkt het motto van de tentoonstelling 'Sky is 1 ground is 0' in de Galerie Allard Wildenberg Art Projects in Naarden.

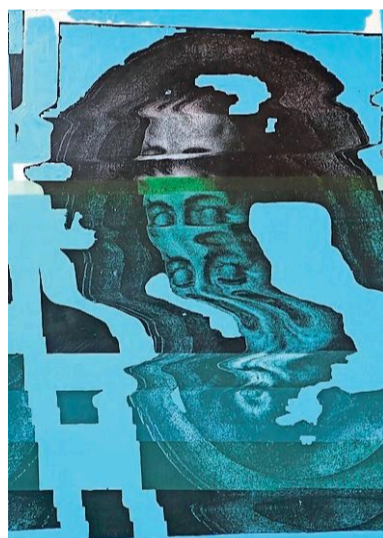
De twee zielen in kwestie, kunstenaars Thomas Sadée (28) en Robert Roest (26), hebben zich laten inspireren door de rol van de schilderkunst in het digitale tijdperk. Ze hebben dit elk op hun eigen wijze uitgewerkt. Dat zorgt voor een verrassend sterk contrast. Sadée hangt links in de galerie, Roest rechts. Waar Sadée zijn kleuren vrijelijk laat vloeien, blijft Roest bij zwart-wit. Sadées composities zijn blokkerig en figuratief, terwijl Roest uitsluitend abstracte, organische vormen gebruikt. En Sadée wil met zijn werk een prettige jeugdherinnering omhoog halen, Roest zet juist in op polarisatie en agressie.

Wat zegt dit over de plek die volgens eenieder voor de digitale kunst is weggelegd? Sadée: „We merken dat er als kunstenaar op je wordt neergekeken als je je werk uitprint – vergeleken bij de oude schilderkunst al helemaal.” Het jonge duo maakt werk dat beide elementen in zich draagt: de kunstwerken zijn in eerste instantie prints, later zijn er vlakken beschilderd.

iPad

Het valt niet altijd goed te zien of een vlak door de computer, of door één van de kunstenaars is ingevuld. „En dat moet ook niet uitmaken! Of je een strek nou met een kwast of met de iPad neerzet: het is allebei even waardevol.” Als nieuwe generatie kunstenaars komen Sadée en Roest op voor de digitale gereedschappen waarmee zij zijn opgegroeid.

Er heerst volgens het duo een wat conservatief taboe op deze hulpmiddelen. Een belangrijk punt van kritiek is dat deze kunst makkelijk

Werk van Thomas Sadée.

zouden maken. Te makkelijk. Roest demonstreert hoe hij zijn grote doeken tot stand heeft gebracht. Hij begint op het kleine scherm van zijn smartphone en opent het programma Samsung Notes. „Hier heb je de kwast, daar kun je kleuren kiezen en dan maak je zo – huppakee – de compositie.” Er verschijnen een paar kronkelige lijnen op het scherm, gevormd naar de beweging van zijn vinger-top. Het geheel lijkt direct al op wat er aan de muur hangt. Kinderspel? Daarin ligt volgens Roest juist de kracht: „Uiteindelijk wil je een goed schilderij maken. Als je daarvoor veel mogelijkheden hebt, vanuit meerdere versies kunt werken, fouten met één klik kunt schrappen en dit het proces versnelt, dan is dat natuurlijk voor het gemak.” Maar dat doet niks af aan de kwaliteit van het werk. Integendeel: zo heb je als kunstenaar alle mogelijkheden om je kunst zo goed mogelijk af te leveren. „Je hebt immers meer kunnen aftasten en onderzoeken.”

Romantiek

Maar kunst moet toch ook een bepaald gevoel met zich meedra-

Expositie

'Sky is 1 ground is 0', 8 september t/m 20 oktober, Galerie Allard Wildenberg Art Projects, Naarden. Tijden op afspraak.

gen. Waar blijft de romantiek? Tweeënhalf jaar geleden keek Sadée met zijn oma het spelprogramma 'Lingo', toen het scherm ineens raar deed: het decor viel samen met het publiek, een hand vloog naar rechtsboven en er verscheen een grabbelbal onder iemands arm. Sadée: „Ik ben enorm dyslectisch, dus ik vind 'Lingo' verschrikkelijk, maar dát was echt de leukste 'Lingo' die ik ooit had gespeeld.”

Sadée raakte gefascineerd. „Voor mij is die glitch (een foute, vaak gefragmenteerde weergave op een beeldscherm, red.) een fantastisch romantisch iets. Vervormingen hebben altijd bestaan: bij de expressionisten, kubisten, futuristen...” De glitch brengt iets dat in de kunstwereld al bekend was, maar in een nieuw (pixel-)jasje is gestoken. Eigenlijk heel roman-

tisch. Roest: „Blijkbaar is die digitale wereld niet perfect, niet kil, maar maakt het ook fouten.” Het roept een bijna vertederend gevoel van klunzigheid op, als een kind dat het optisch perspectief nog niet helemaal onder de knie heeft. Kil lijkt het inderdaad allerminst.

Emotie

En dat gevoel, of eigenlijk die houding, ten opzichte van kunst is waar het volgens Sadée en Roest om draait: het invullen van de leegte met emotie. Roest: „Net als bij het abstracte schilderij. Je staat voor een leeg doek en je moet iets. Je schildert niet na, maar wacht op inspiratie.” En die inspiratie kladder je vervolgens op je canvas – of op je touchscreen. Wel zo makkelijk.

Esther Villerius

Werk van Robert Roest.